

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

STATSVETENSKAPLIGA INSTITUTIONEN

VARFÖR ÄR FIFA FORTFARANDE KORRUPT?

En kvalitativ studie av varför reformer misslyckas i internationella organisationer

Moa Dubow

Uppsats/Examensarbete: 15 hp

Program: Statsvetarprogrammet

Nivå: Grundnivå

Termin/år: HT 2025

Handledare: Marie Demker

Antal ord: 11 975

Abstract

Fédération Internationale de Football Association (FIFA) is the central international organisation of football. The organisation has for a long time been subjected to corruption and despite attempts at reform following the corruption scandal in 2015, corruption still affects FIFA. FIFA has received backlash from several human rights organisations, critiquing their governance and calling out their fundamental failure to govern the organisations in line with transparency and fairness. Studies find that FIFA is permeated by the same corrupt practices as before reformation. Other studies have found how reforms often face difficulties in the implementation process, with explanations focusing on culture, insufficient collective action and abuse of power. This thesis aims to explore why reforms in international organisations fail by studying the case of FIFAs reformation 2016. I hypothesize that the reforms have failed as a consequence of the organisation's institutionalised corruption. The case of FIFA reflects a bigger issue in international politics, the difficulties of governing an international organisation. Therefore this essay contributes to broadening the study field of why reforms fail in international organisations. I have chosen to analyse this issue through a qualitative essay, since I find it necessary to identify and analyse key events, discourses and actions central to FIFAs corruption in order to understand the organisation's failed reform. Results indicate that FIFAs persistent corruption and inability to reform cannot be understood as a failure of individual reforms, but as a result of several interacting structural factors.

Key words: External relations, authoritarian, corruption, FIFA, reforms, organisation, equilibrium arrangement.

1. Inledning och problemformulering	3
1.1 Frågeställning och syfte.....	4
2. Tidigare forskning och teoretiska utgångspunkter	5
2.1 Varför misslyckas reformer?.....	5
2.2 Korruption inom FIFA.....	8
2.3 Nyinstitutionalism.....	9
2.4 Hypotes.....	10
2.5 Förväntade resultat.....	12
3. Bakgrund	13
3.2 FIFAs styrning innan 2016.....	13
3.3 FIFAs stadgar 2016.....	14
4. Metodologi	15
4.1 Detektivmetoden.....	15
4.2 Val av fall.....	16
5. Material	17
5.2 Studiens validitet.....	17
6. Analys	18
6.1 Analysschema.....	18
6.2 FIFAs korruption.....	20
6.2.1 Historisk korruption och institutionaliserat maktmissbruk: Havelange och Blatter.....	20
6.2.2 FIFA Forward: utvecklingsprogram som makt.....	22
6.3 Institutionaliserade normer och praktiker.....	24
6.3.1 FIFA Council: kvarvarande maktkoncentration trots reformering.....	24
6.3.2 FIFAs utrikespolitik.....	25
6.4 Misslyckad reformering.....	27
6.4.1 Formella regelverk mot informell praxis.....	28
6.4.2 FIFA Code of Ethics.....	28
6.4.3 FIFA Disciplinary report 2024/25.....	32
7. Diskussion	34
8. Slutsats	35
8.1 Framtida forskning.....	37
9. Referenser	38

1. Inledning och problemformulering

“FIFA arguably more poorly governed than ten years ago”, ett årtionde efter korruptionsskandalen som skakade FIFA går människorättsorganisationen FairSqaure (2025) ut med ett gemensamt uttalande från NGOs, forskare, supportrar samt visselblåsare där de kritiserar fotbollens världsorganisations grundläggande misslyckanden i att styra med transparens och rättvisa.

År 2015 arresterades fem styrande FIFA medlemmar och nio tjänstemän av det amerikanska justitiedepartementet för mutor och utpressning. De utdelade mutorna åsyftade att få tjänstemännen att rösta till förmån för Ryssland och Qatar när FIFA skulle välja värdland inför VM 2018 respektive 2022 (United States Department of Justice, 27 maj 2015). Skandalen blev en katalysator för FIFA som därefter införde nya stadgar i syfte att genom institutionella reformer, säkerställa ett demokratiskt styre inom organisationen. FIFA beskriver hur reformerna syftade till att åtgärda tidigare brister kring ansvarsutkrävande samt återställa förtroendet för organisationen (FIFA 2016c).

Transparency International (2015) anser att reformerna är ett otillräckligt försök att rensa organisationen från korruption. “FIFA is a rotten democracy where votes can be bought, bribes can be made and money can be laundered. It has promised reform many times before and failed dismally. They have failed fans and supporters today”, fastslår Transparency Internationals dåvarande kommunikationsdirektör Neil Martinson i organisationens årliga rapport. FIFA har misslyckats med sin hantering av organisationens korruptionsskandal, och enligt Transparency International behövs mer för att vinna tillbaka förtroendet för organisationen (ibid.).

Omorganisationen presenterades som ett medel för att återuppbygga organisationens förtroende internationellt. Reformarbetet innebar en omfattande organisatorisk omstrukturering med ambitionen att stärka transparens, effektiv styrning, ansvarsutkrävande och mångfald (FIFA 2016b). Den tidigare omdebatterade exekutivkommittén avskaffades och ersattes av FIFA Council i syfte att reducera den tidigare maktkoncentrationen hos presidentämbetet, samtidigt som mandatperioder för ledande befattningar begränsades (FIFA

2016c). Stadgarna omarbetades i syfte att demokratisera verksamheten på nytt, men varför är då organisationen fortfarande korrupt?

1. 1 Frågeställning och syfte

För att internationella organisationer ska styras rättvist krävs stadgar som förklarar de grundläggande formella reglerna styret skall förhålla sig till. Trots ett formellt regelverk är FIFAs stadgar otillräckliga för att skydda organisationen från maktmissbruk. Världsfotbollens ledande organisation värnar inte om de uppsatta regler och värden stadgarna hävdar att de ska skydda. Öppenhet och tillgång till information angående ett styres aktiviteter är avgörande kriterier för att ett styre ska ha rätt att kalla sig för demokratisk (Persson et al. 2013).

Ovanstående kriterier nämnda av Persson et al. (2013) uppnår inte FIFA och det är även därför som denna uppsats frekvent kommer definiera organisationen som korrupt.

Tidigare forskning av Brett & Tomlinson (2025) undersöker vad som behöver förbättras inom FIFA för att uppnå en mer demokratisk verksamhet, med fokus på behovet av tydligare ansvarsutkrävande och transparens. Medan människorättsorganisationer såsom FairSquare, PlaytheGame och Transparency International kräver en högre standard i styrningen finns bristande fokus i forskningen på varför deras krav för förändring förblir ohörda. Forskningen fokuserar på hur reformeringen bör ske men inte varför implementeringen har misslyckats. Med detta som bakgrund argumenterar jag för att min forskningsfråga har möjlighet att komplettera tidigare forskning kring internationella organisationer och misslyckade reformer, samt utveckla en djupare förståelse kring varför FIFAs försök till en demokratisering har misslyckats.

Att FIFA är korrupt är inte längre ett kontroversiellt påstående utan mer av ett faktum, därför hävdar jag i denna uppsats att FIFAs reformer kan ha misslyckats som en effekt av att korrupta praktiker har normaliserats och institutionaliserats inom organisationen. Ett årtionde efter FIFAs korruptionsskandal finns det kvar mönster av hur beslut tas grundade på politiskt, strategiskt och ekonomiskt egenintresse, även om det längre inte sker genom direkta mutor (FairSquare 2025). FIFA har som nämnts ovan varit föremål för omfattande korruptionsanklagelser och genomgick en reformprocess för att motverka korruptionens

kvarvarande effekt på organisationens styre. Organisationen blir därmed ett relevant fall för att studera varför formella reformer inte nödvändigtvis leder till minskad korruption.

Med denna uppsats ger jag en djupare inblick kring varför reformer i internationella relationer misslyckas. Jag kommer att undersöka detta genom att dyka djupare in i ett specifikt fall, fotbollens världsorganisation FIFA och dess reformer från år 2016 (FIFA 2016c). Problematiken inom FIFA reflekterar ett större fenomen inom internationell politik, svårigheterna med att styra en internationell organisation. Varför lyckas inte en internationell organisations omfattande omstrukturering? I världsfotbollsorganisationens fall har problematiken utmynnats i en fortsatt korruption. Därför syftar denna uppsats till att undersöka varför implementeringen av organisationens reformer misslyckats samt om de misslyckade reformerna kan vara en effekt av korruptionen i sig själv. Jag ställer därför frågan;

- *Varför är FIFA fortfarande korrupt?*

2. Tidigare forskning och teoretiska utgångspunkter

Detta avsnitt syftar till att förankra studien i tidigare forskning och teori. Uppsatsen tar vid i nyinstitutionalismen och korruption inom FIFA, samt hur detta i sin tur resulterar i att FIFAs reformer inte ges möjlighet att implementeras i praktiken. Misslyckad reformering teoretiseras därav utefter nyinstitutionalistiskt tänkande i förhållande till tidigare forskning om korruption respektive varför reformer inte får sin åsyftade effekt.

2.1 Varför misslyckas reformer?

Statsvetarna Persson, Rothstein och Teorell (2013 s. 450) argumenterar för att anti-korruptions reformer ofta misslyckas då det finns en låg förståelse kring korruptionens grundläggande karaktär. Korruption behandlas som en enhet oavsett vad för typ av korruption det är som skapar problem för en stat. En grundläggande förutsättning för att anti-korruptions reformer ska kunna lyckas är en medvetenhet kring korruptions olika effekter och beteendemönster (Persson et al. 2013, s. 452). Reformen kan därför misslyckas då den önskade förändringen utformas utifrån ett principal-agent perspektiv medan problemet

egentligen härstammar från en mer institutionell syn på korruption (ibid.). Robert Klitgaard (1998, s. 9) definierar denna mer klassiska korruption som när en tjänsteman, på ett olagligt vis, värderar egenintressen över de människorna de är tillsatta att betjäna. Typer av korruption som inkluderas är exempelvis mutor, extortion, fraud, kickbacks vilket kommer till liv när en agent agerar i egenintresse snarare än i principalens intressen.

Rothstein (2018, s. 42) utvecklar och argumenterar för att kampen mot systematisk korruption behöver utgå från ett nytt teoretiskt tänkande. Han framhåller att de flesta länder som präglas av omfattande korruption samtidigt har ett formellt regelverk och lagstiftning riktat mot korrupta praktiker. Dessa regelverk får begränsad betydelse i praktiken när efterlevnad är svag, särskilt i kontexter där korruption är djupt institutionaliserad och utgör en integrerad del av samhället. Om viljan att bekämpa korruption är bristande hos människorna i samhället så har inte lagarna någon större effekt, då korruptionen präglar hela samhället (Rothstein 2018, s. 39). Är det så Rothstein hävdar, spelar det ingen roll vad för reformering organisationen genomgår då korruption är för ingrodd i FIFAs normativa styre för att kunna regleras.

Wesley G. Skogan är professor i statsvetenskap och analyserar i sin text varför politiska reformer inom polisväsendet misslyckas. Han pekar på hur individers resistens mot förändring kan skapa problem när reformerna skall införas i praktiken (2008). Det finns ofta en ovilja från de offentliga tjänstemännen mot att deras verksamhet ska definieras och utvecklas med hjälp av civila aktörer. Det ser det som ett hot mot sin interna kultur och grundläggande identitet, om man inte är del av verksamheten ska man inte ges möjlighet att försöka förbättra den (Skogan 2008). En normativ kultur följer enligt Skogan (2008) ett tankesätt där man inte vill att ens organisation skall granskas och utvecklas, baserad på en stolthet i den interna organisationen. Detta kan skapa en tröghet i systemet som hindrar reformernas effekt, men ett tankesätt kan även vara tillräckligt institutionaliserat att reformerna inte genomförs alls (ibid.).

Tidigare forskning av Persson et al. (2013) lyfter även hur reformers misslyckande kan vara en produkt av bristande kollektiv vilja. Kortsiktigt kan ärlighet kännas som ett högt pris att betala, aktörer i ett korrupt system gynnas mer av att förbli trogna till det korrupta styret än

att försöka vara förhålla sig till det formella reglerna (Persson et al., 2013 s. 456). Folk väljer den korrupta vägen före den icke korrupta, för vad tjänar FIFAs tjänstemän på att inte agera korrupt?

Institutionella reformer kan skapa en yttre legitimitet och verka för att minska maktmissbruk samt beroendet av geopolitiska respektive kommersiella intressen (Buchanan & Keohane 2006). Men i FIFAs fall har det fått en omvänd effekt. Reformerna kan nämligen fungera mer som en legitimerande fasad snarare än en faktisk förändring. Stadgarna 2016 ersatte kommittébeslut med kongressomröstning, men president Gianni Infantino kontrollerar fortfarande organisationens dagordning och informationsflöde på samma vis som Sepp Blatter gjorde innan reformerna trädde i kraft (Heaston et al. 2020).

För en framgångsrik implementering av antikorrupsions reformer är ett tydligt och fungerande ansvarsutkrävande avgörande. Men om ett land genomsyras av korruption finns det ingen politisk aktör som är villig att utkräva ansvar av de korrupta individerna. När det saknas en politisk vilja att genomföra reformer och att hålla korrupta politiker ansvariga i majoriteten av länder med utbredd korruption, blir reformerna på något vis alltid dömda för att misslyckas. Misslyckade korrupsionsreformer i korrupta stater kan förstås som ett resultat av en brist på intressenter villiga att driva igenom befintliga lagar som verkar mot korruption (Persson et al., 2013, s. 455). Liknande tankesätt går att applicera på FIFAs försök till demokratisering, organisationens centrala aktörer har länge själva gynnats av verksamhetens korruption. När en organisation är genomgående korrupt blir den bristande styrningen en central del av FIFAs system. Samtidigt saknas aktörer villiga att aktivt stå upp mot korrupta praktiker, eftersom uppfattningen hos organisationens tjänstemän är att en förändring inte kommer att ske (ibid.).

Under FIFAs före detta president Sepp Blatter fanns inga spår av strukturerande principer som verkade för att granska organisationens styrning (Bean 2016). Den bristande viljan att styra FIFA rättvist var tydlig hos Blatter och hans anhängare. Fotbollens världsorganisation verkade inte för att gynna sina medlemsländer utan för att skapa ekonomisk och politisk vinning åt särskilda aktörer (ibid.). Svagheter i organisationens ansvarsutkrävande mekanismer har inte prioriterats eftersom ledningen tidigare gynnats av ett system med bristande kontrollmekanismer (Brett & Tomlinson 2025). Detta följer samma linje som

ovanstående lyfts av Persson et al. (2013), finns det ingen kollektiv vilja att förbättra organisationen blir det nästintill omöjligt att genomföra förändring.

2.2 Korruption inom FIFA

Korruption har lett FIFA in i en långdragen krissituation som avslöjades år 2015. Det amerikanska justitiedepartementet använde sig av termen "culture of corruption" för att betona hur central korruption var i FIFA (Gill et al. 2019). Undersökande journalister anklagade FIFA för att vara oupplösligt förknippad med korruption, särskilt i val för värdskap till VM. En central anklagelse var just att valprocesserna samt valsystemet har äventyrats och agerar nu för att gynna politiska och ekonomiska egenintressen hos FIFAs ledning (Sugden & Tomlinson, 1998, s. 88).

En mycket uppmärksammat händelse är FIFAs presidentval 1998. Sepp Blatter var tvungen att utlova högre utvecklingsutgifter och mer omfattande ekonomiska satsningar på fotbollsutveckling än sin konkurrent Lennart Johansson, som under denna tid var UEFA-president. Johanssons största åtagande var just fotbollsutveckling i Afrika, vilket gav honom betydande stöd från det afrikanska fotbollsförbundet (CAF) inför omröstningen. För att kunna slå Johanssons stöd från det afrikanska förbundet skickade Blatter kuvert med kontanter till CAF-representanter kvällen före FIFAs presidentval 1998, och vann därefter presidentvalet (Gill et al. 2019). Kitschelt och Wilkinson (2007, s.10) definierar klientelism som ett system av personliga utbyten mellan en maktperson och underordnad aktör vilket ofta karakteriseras genom ett utbyte mot lojalitet eller politiskt stöd vars huvudmål inte är att gynna organisationen utan enstaka aktörer. Mönstret reflekteras tydligt i ovanstående exempel, när utvecklingspengar eller stöd används för att indirekt köpa röster i presidentval, snarare än att främja världens fotbollsutveckling.

Den tidigare FIFA-presidenten Jules Rimet har tidigare uttryckt oro över de kontinentala förbundens förmåga att underminera FIFAs auktoritet, vilket i sin tur skapar en fragmenterad verksamhet där korruption kan gro fritt utan tillsyn. Rimet menade att detta kunde skapa organisatoriska miljöer där ansvarsutkrävande kan försvagas och korrupta praktiker kan

etableras utan effektiv tillsyn (Junghagen & Aurvandil, 2020). Det Rimes beskriver, är precis vad som presidentvalet 1998 illustrerar, utvecklingsmedel och ekonomiska resurser används här som politiska instrument, där röster mobiliseras genom informella och personliga incitament snarare än genom formella och transparenta processer.

FIFAs korruption följer ett institutionellt spår, då korruptionen genomsyrat organisationen i sedan dess begynnelse och den fortsätter hitta nya sätt att överleva. Lawrence Lessig (2013) beskriver korruption som ett institutionellt fenomen där strategiskt och systematisk inflytande undergräver institutionernas effektivitet genom att avleda organisationen från sitt grundläggande syfte med mening att försvaga FIFAs interna respektive externa trovärdighet för den. Centralt för institutionell korruption enligt Lessig (ibid.) är hur en organisations formella uppsatta regulationer kringgås samtidigt som regelverken, på papper, efterföljs.

Ett årtionde efter FIFAs korruptionsskandal finns det kvar mönster av hur beslut tas grundade på politiskt, strategiskt och ekonomiskt egenintresse, även om det längre inte sker genom direkta mutor till ämbeten (FairSquare 2025). Detta visar att någonstans längs med vägen, har reformernas grundläggande syfte inte implementerats ordentligt. Juristerna Gill, Adelus och Abreu Duarte (2019) beskriver korruptionen inom FIFA som en form av lojalitetspolitik, där utvecklingsmedel till medlemsförbunden sker i utbyte mot lovade röster, vilket skapar en koppling mellan politiska belöningar och satsningar på fotbollsutveckling.

2.3 Nyinstitutionalism

Nyinstitutionalism är en institutionaliseringsteori som fokuserar på varför och hur en institutionalisering av något sker. Jag anser att teorin kan ge denna studie en gedigen grund till varför reformer misslyckas eftersom institutioner och dess strukturer i den politiska ordningen och dess styrning är centrala i min uppsats. Då jag vill studera varför FIFAs reformer misslyckas anser jag det viktigt att studera institutionen bakom stadgarna.

Samhällsvetarna March och Olsen (1983, s. 743) betonar att institutioners utformning inte bara är ett resultat av beslut som tas i nuet, utan även en produkt av verksamhetens historia

och tidigare beslut respektive mönster. FIFAs icke-demokratiska styre går långt bak i historien och har etsats sig fast i organisationens struktur. Genom att försöka förstå FIFA med institutionaliserade glasögon på, tror jag att man kan förklara varför FIFAs reformer inte lett till ett mer demokratiskt styre. March och Olsen menar att om man håller sig till historiska spår, normer och rutiner blir den politiska ordningen ineffektiv. För att framgångsrikt kunna utarbeta en organisation behövs ett framåtblickande förhållningssätt, ett ensidigt fokus på historiska lösningar tenderar att reproducera redan existerande problem.

Institutionaliseringsteorier har under de senaste åren utvecklats och fokuserat tydligare på organisationers roll och att behandla institutioner som en del av en organisations miljö (Abrutyn & Turner 2011, s. 283). Inom institutionalismen används begreppet *jämviktskontrakt* för att beskriva ett arrangemang där aktörerna i det har svaga incitament att förändra den rådande maktfördelningen inom institutionen. Jämvikten bygger på att de etablerade reglerna och praktikerna gynnar organisationens centrala aktörer, vilket gör att institutionen reproducerar sig själv över tid. När March & Olsen (2009, s. 3) utarbetar teorin ytterligare menar de att jämviktskontraktet är en central del av nyinstitutionalismen, men att även strukturer, regler och standardiserade operativa tillvägagångssätt som formar verksamheterna och aktörerna i den spelar stor roll i hur en organisation institutionaliseras.

Genom att teoretisera FIFA ur ett nyinstitutionalistiskt perspektiv ges en god möjlighet att förklara hur ett omarbetat FIFA fortfarande präglas av korruption. Att studera FIFAs problem utifrån nyinstitutionalismen skapar möjlighet att förstå hur institutionella reformer kan skapa ett tydligare ansvarsutkrävande respektive transparens, och hur FIFAs reformer i praktiken förstärkt organisationens maktkoncentration (Heaston et al. 2020).

2.4 Hypotes

Tidigare forskning pekar på att FIFA genomsyras av samma struktur som tidigare, skillnaden är enbart att utsidan är reviderad. En faktisk förändring från djupet förblir något som FIFA inte är intresserad av då korruption och maktmissbruk sitter i organisationens väggar (Brett & Tomlinson 2025). FIFAs reformer har inte verkat för en demokratisering i syfte att minska

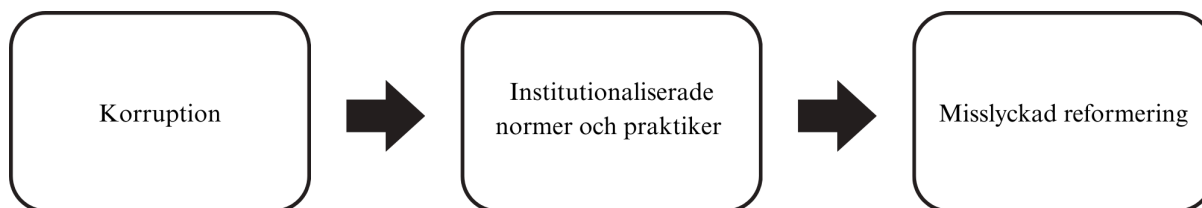
beroendet av externa kommersiella och geopolitiska intressen, utan istället har korruption institutionaliserat inom organisationen. Den misslyckande reformeringen är en produkt av organisationens korruption, och det är svårt för faktiskt förändring att ske när korruption är del av verksamhetens normer.

FIFA kan förstås som ett självförstärkande jämvikts arrangemang där formella reformer inte förändrar de grundläggande maktstrukturerna. Trots nya regler efter 2016 finns fortfarande incitament för medlemsförbunden och utomstående aktörer att stödja en ledning som fördelar resurser och turneringar efter lojalitet eller efter politiska och ekonomiska intressen. Detta skapar ett jämviktsläge där korruption inte försvinner, utan enbart anpassar sig till nya formella strukturer. Eftersom centrala aktörer fortsatt tjänar på att stödja en svag ledning uppstår ingen motiverande faktor att implementera reformerna i praktiken. Reformernas begränsade genomslag kan därmed ses som en produkt av FIFAs ihärdiga korruption som förblir del av organisationens grundläggande system.

Hypotesen är utformad med en oberoende variabel: *Korruption*, en mellanliggande variabel: *Institutionaliserade normer och praktiker*, och en beroende variabel: *Misslyckad reformering*. Valet att utforma den kausala modellen som ovanstående grundas i att korruption är en central komponent i uppsatsens frågeställning och ges som förklaring till varför reformerna inte kan implementeras i praktiken. Korruption fungerar därför som oberoende variabel, då den påverkar både institutionalisering av korrupta praktiker och normer, samt ses som en central faktor till varför reformerna misslyckas. För att pröva studiens frågeställning i förhållande till tidigare forskning och teori formuleras studiens hypotes som följande; "FIFAs reformer misslyckades då korruptionen är alltför institutionaliserad i organisationens styrning, vilket gör det svårt att demokratisera verksamheten med enbart en reform".

Nedan presenteras även en kausal modell av ovanstående hypotes, med syfte att tydliggöra hypotesens antagande samt variabelernas betydelse i relation till hypotesen:

Kausal modell av hypotes:

2.5 Förväntade resultat

Utifrån den kausala modellen förväntas FIFAs reformer inte bidra till någon substantiell förändring i organisationens styrning, då reformernas implementeringsprocess har påverkats av organisationens korrupta miljö. Då korruption får en påverkan på implementeringsprocessen går det att förvänta att reformerna istället anpassar sig efter rådande organisatoriska miljö. Institutionella korrupta praktiker har institutionaliserats i organisationens styrning, vilket gör att reformerna som utfärdats under en korrupt ledning snarare anpassar sig till rådande korrupt struktur snarare än att eliminera dessa korrupta praktiker och strukturer.

Uppsatsens resultat hade kunnat invända mot studiens hypotes om FIFAs utvecklingsprogram visar på substantiell förbättring kring transparens och rättvisa utan indikatorer på maktmissbruk. FIFA Forward anses enligt FairSquare (2025) vara den mest centrala reproduceringen av FIFAs korruption i de nya reformerna, därav hade hypotesen motbevisats om analysen implicerar att det går att tyda att programmet styrs rättvist och att det inte tillkommer några informella överenskommelser vid fördelning av ekonomiska resurser till medlemsländer.

Det är samtidigt möjligt att reformernas utfall och praktiska effekt kan påverkas av ytterligare faktorer, såsom externa politiska påtryckningar eller förändringar i organisationens faktiska maktstruktur. Om dessa indikatorer går att spåra i analysmaterialet skulle detta utmana studiens hypotes om att korruption fungerar som en institutionaliserad mekanism som försvagar reformernas implementering, utan att detta även kan bero på andra faktorer såsom externa politiska påtryckningar.

3. Bakgrund

FIFA är en förkortning för *Fédération Internationale de Football Association*. Organisationen stiftades år 1904 i Paris och förblir än idag fotbollsvärldens ledande organisation med 211 medlemsländer samt sex regionala konfederationer (Nationalencyklopedin 2025).

Nedan beskrivs organisationens styrning innan respektive efter reformering. Denna del syftar till att öka förståelsen kring organisationens svårigheter med korruption i relation till reformeringens misslyckande. Detta görs genom att redogöra för FIFAs styre innan reformering, sedan en beskrivning av FIFAs reformer och hur de har påverkat organisationens demokratisering.

3.2 FIFAs styrning innan 2016

Innan 2016 hade organisationen två stående organ, kongressen och exekutivkommittén. Presidentens uppdrag var att företräda FIFA juridiskt som generalsekreterare och hade ordförande makt över kongressen, exekutivkommittén och alla kommittéer han ledde. Maktkoncentrationen som präglade FIFAs styrningsstruktur före reformerna 2016 gjorde det möjligt för presidenten och exekutivkommittén att dominera organisationens beslutsfattande (FIFA Statues 2015).

Presidentens främsta makt låg tidigare i exekutivkommittén. Med full beslutanderätt i alla frågor som inte uttryckligen tillhörde kongressens ansvarsområde eller något annat organ. Detta innebar att makten var högt koncentrerad hos presidenten som i princip hade full autonomi över verksamhetens beslutsfattande processer. Exekutivkommittén möttes endast två gånger per år, men trots det var deras roll i organisationen central. Organet hade full kontroll över FIFAs centrala resurser såsom försäljning av mediarättigheter, reglering av internationella matcher och turneringar, utvecklingsprogrammen, budget och kanske viktigast av allt: valet av värdland för fotbolls-VM. Som tidigare nämnt var presidentens makt här högt koncentrerad, vilket resulterat i en stor möjlighet för honom att agera i egenintresse istället för fotbollsvärldens bästa.

Organisationen betecknar däremot FIFA-kongressen som det “högsta och lagstiftande organet”, men i praktiken var organets styrning begränsad och kongressen sammanträdde endast årligen för möte (FIFA Statues, 2015). Kongressens viktigaste befogenhet var att välja president och godkänna nya medlemsförbund, men den strukturella obalansen mellan kongressen och presidenten innebar att exekutivkommittén respektive presidenten kunde utöva inflytande utan effektiv insyn eller kontroll.

3.3 FIFAs stadgar 2016

Den 26 februari 2016 antogs FIFAs nya reformpaket vid *2016 FIFA extraordinary congress* och de reviderade stadgarna trädde i kraft 60 dagar senare (FIFA 2016b). Vid kongressen tillsattes även Gianni Infantino som ny FIFA-president, en position som tidigare tillhört Sepp Blatter i 18 år.

Reformerna åsyftade att stärka organisationens skydd mot oegentligheter genom att förbättra organisationen utifrån fyra områden: styrning, transparens, ansvarsutkrävande och mångfald. Den tidigare exekutivkommittén ersattes av *FIFA council*, där presidentens inflytande avsiktligt begränsats för att anta en mer symbolisk roll. Detta gjordes i syfte att motverka den tidigare maktkoncentrationen runt presidentämbetet. För första gången skulle även ledamöterna i FIFA Council granskas av en oberoende *eligibility committee*, med syftet att stärka organisationens ansvarsutkrävande mekanismer.

Vid FIFAs presentation av de reformerade stadgarna i april 2016, framhölls hur de nya strukturerna och värderingarna skulle bidra till att organisationen efterlever högre etisk standard. Med intentionen att återigen etablera sig själva som en stark organisation efter de “svåra utmaningar” de mött föregående år skulle reformerna fastställa starkare styrning och bredare mångfald under ny ledning (FIFA 2016b). De reformerade stadgarna betonade även ett tydligare fokus på att respektera och främja jämställdhet samt mänskliga rättigheter. Över tid menade även FIFA att dessa reformer skulle återuppbygga organisationens legitimitet och förvandla organisationen till en mer modern, pålitlig och professionell institution (FIFA 2016c).

4. Metodologi

I denna studie kommer jag undersöka hur det kommer sig att globalt styrda organisationer kan genomgå en grundläggande omstrukturering av sin konstitution, men fortfarande präglas av problem sammanhängande med organisationen före dess reformering. För att besvara frågeställningen kommer arbetet genomföras med hjälp av detektivmetoden, i syfte att förklara varför FIFA fortfarande är korrupt. Processpåring hjälper oss att förstå världen genom att pröva allmängiltiga teorier på enskilda fall (Esaiasson et al., 2024, s. 290).

Metoden är en kvalitativ analys metod som syftar till att identifiera empiriska indikatorer för att bygga en kausal förklaring till studiens problem (Esaiasson et al., 2024, s. 279). För att möjliggöra detta kommer studien peka på ett antal indicier som kan förklara reformernas misslyckande (ibid.).

Jag kommer analysera frågan genom att titta närmare på de förklaringar som kan ligga bakom organisationens oförmåga att reformeras till fullo. Genom att titta på FIFA som en misslyckad internationell organisation som inte lyckats implementera sina reformer hoppas studien besvara frågeställningen: *Varför är FIFA fortfarande korrupt ?*

4.1 Detektivmetoden

Studien syftar till att fördjupa förståelsen kring FIFAs ihärdiga korruption och dess påverkan på organisationens konstitution. Metoden lämpar sig väl då den ger studien möjlighet att djupare undersöka mitt val av fall. Detta görs genom att identifiera viktiga händelser, diskurser och aktörer centrala i FIFAs korruption i syfte att förstå organisationens misslyckade reformering. Genom att samla och analysera indikatorer från både interna FIFA-dokument, journalistiska granskningar och externa rapporter hoppas jag konstruera ett möjligt orsaksförlopp och pröva konkurrerande förklaringar till varför reformerna från 2016 inte ledde till minskad korruption inom FIFA. Detektivmetoden ger studien god möjlighet att analysera olika indikatorer som kan förklara studiens frågeställning.

Nyinstitutionalism som teori ger studien en riktning att följa när indikatorerna kring FIFAs korruption och misslyckade reformering analyseras. Genom att förankra uppsatsen i en teori möjliggör det att kunna begränsa studiens informationssökande till vad som är relevant för

arbetets syfte (Esaiasson et al., 2024, s. 280). Detta underlättar även urvalet av tidigare forskning, som under ämnet korruption är mycket omfattande.

4.2 Val av fall

Valet att studera FIFA genom en kvalitativt processinriktad metod motiverades av organisationens centrala roll inom internationell idrott samt dess dokumenterade problem med korruption och styrning. Efter de omfattande reformerna genomförda år 2015 utgör FIFA ett analytiskt relevant fall för att undersöka varför reformer i internationella organisationer inte nödvändigtvis leder till förändring. Starka internationella påtryckningar för förändring tillsammans med omfattande strukturella förändringar och hög internationell uppmärksamhet bör ha gett reformerna goda möjligheter till att lyckas, då det fanns tydliga krav för omvärlden att förändring var nödvändig för att organisationen fortfarande skulle klassas som fotbollsvärldens ledande organisation (Transparency International 2015). Därför studeras FIFA i denna uppsats som ett kritiskt fall, då organisationen trots omfattande reformer fortfarande uppvisar strukturella problem kopplat till korruption. Reformerna var genomgående och borde bidragit med god möjlighet till att minska korruptionen i organisationen (FIFA 2016c). Att reformerna inte minskat korruptionen inom FIFA utmanar tankar om reformernas effektivitet och möjlighet att ändra på organisationens problem med maktmissbruk och korruption.

Studien bidrar till en teoretisk förståelse av reformprocessen och korruptions effekt på FIFA. Fallet FIFA representerar även en svårighet med att styra en internationell organisation rättvist, därav kan studien även bidra till en analytisk förståelse kring varför reformer misslyckas i internationella organisationer.

Användningen av AI har i denna uppsats begränsats till att fungera som ett grammatiskt stöd samt som hjälpmedel vid studiens uppstart, främst rörande vad för ämne uppsatsen skulle beröra.¹

¹ Deklaration av AI-användning

5. Material

Studiens empiriska material består av officiella dokument från FIFA, oberoende granskningsrapporter, rättsliga handlingar samt journalistiska avslöjanden. Kombinationen av material ger studien möjlighet att analysera material som redovisar organisationens formella reformarbete i kombination med kritiska externa granskningar som belyser de informella processer där korruptionsrisker uppstår. Materialinsamlingen grundar sig i en kombination av primär- och sekundärkällor, med olika relevans för olika delar av uppsatsen. Studiens primärkällor avser officiella dokument från organisationen samt rättsliga dokument och utredningar.

Dessa dokument är utvalda då materialet beskriver FIFAs formella förändringar innan respektive efter reformering och tydliggör de formella bestämmelser som ligger grund för organisationens bristande implementeringsprocesser. Utöver formella dokument ingår sekundärkällor som åsyftar att bidra med djupare förståelse kring varför FIFA fortfarande är korrupt och hur detta kan sätta stopp för lyckad implementering av de uppdaterade stadgarna. Sekundärmaterial består av granskningar, tolkningar eller sammanställningar från akademiska artiklar respektive böcker, externa organisationer samt journalister. Dessa sekundärkällor bidrar med kritiska perspektiv som FIFA inte redovisar på egen hand samtidigt kommer även bidra med ett nytt perspektiv kring varför reformerna misslyckades.

5.2 Studiens validitet

FIFAs öppenhet är bristande och kan därför påverka vad för material FIFA väljer att dela med omvärlden i sina officiella uttalanden och pressmeddelanden. Detta kan begränsa studiens validitet, då en majoritet av uppsatsens empiriska material består av dokument och pressmeddelanden från organisationens egen webbplats.

God nivå av validitet indikerar generaliserbara resultat som kan stärka studiens resultat (Teorell och Svensson 2007, s. 56). Hög validitet uppnås då de egenskaper som ämnas undersökas i studien faktiskt undersöks, vilket i denna studie är varför reformer misslyckas i internationella organisationer. Ett eventuellt validitetsproblem studien kan möta är just det ovanstående, begreppsvaliditet. *Korruption* är genomgående centralt begrepp i studien, dess breda definition kan påverka begreppets validitet om det inte definieras. Det kan vara svårt att

utvärdera vad för tolkning de olika empiriska materialet hänvisar till, därav konkretiseras detta i del 2.2 *Korruption inom FIFA*, för att undvika missförstånd i vad denna uppsats menar vid användandet av begreppet. För att vidare bibehålla begreppsvaliditeten krävs en tydlig sammanknytning till studiens teori nyinstitutionalism i syfte att underlätta tolkningen av begreppet i relation till teori och tidigare forskning (ibid.).

Vidare betraktas även studiens interna validitet, vilken avser tillförlitligheten i det orsakssamband som undersöks (Teorell och Svensson 2007, s. 69). Det teoretiska ramverket tillsammans med materialinsamlingen om FIFA, korruption och reformer möjliggör en tydlig inriktning vilket säkerställer att studien enbart mäter det som avses att mätas. Studiens materialinsamling stärker den interna validiteten då primärkällor kompletteras av sekundärkällor vilket bidrar med ett brett informationsflöde vilket försäkrar studiens interna validitet.

6. Analys

Studios analys kommer att undersöka varför FIFAs reformer från 2016 inte fick sin avsedda effekt. Analysen följer detektivmetoden och bygger på att spåra indikatorer som i detta fall kan förklara sambandet mellan korruption, institutionaliserade normer och praktiker samt misslyckad reformering. Tyvärr rymmer studien inte plats för att analysera hela FIFAs interna regelverk, därför har delar av organisationen valts ut som jag anser ger en övergripande förståelse kring studiens syfte, FIFA och korruption. FIFAs material kompletteras med sekundära källor om FIFA, som bidrar med den information organisationen själva inte delar ut.

6.1 Analysschema

Analysschemat är utformat utifrån strukturella och institutionella orsaker till FIFAs misslyckade reformering av sin konstitution. Studios analys är uppdelad efter FIFAs korruption, institutionaliserade normer och praktiker samt misslyckad reformering. Dessa variabler kommer analyseras var för sig tillsammans med indikatorerna för att analytiskt identifiera hur korruption kan fortsätta överleva genom formella strukturer samt informella praktiker, i syfte att besvara frågan: Varför är FIFA fortfarande korrupt, trots reformering?

Som tidigare nämnt är studiens hypotes följande; “FIFAs reformer misslyckades då korruptionen är alltför institutionaliserad i organisationens styrning, vilket gör det svårt att demokratisera verksamheten med enbart en reform“.

Tabell 2: Analysschema

	Indikatorer	Empiri
<i>FIFAs korruption</i>	FIFAs korrupta historia Maktmissbruk Mutor, förskingring av pengar och egenintressen över organisationen och fotbollens bästa Centraliserad makt hos presidenten Utnyttjande av medlemsländer och konfederationer	<ul style="list-style-type: none"> - FIFAs stadgar 2015 och 2016 - Akademiska artiklar - Oberoende granskningar - “FIFA Forward development programme” - Nyhetsmedia - Rapporter från FIFAs egen hemsida
<i>Institutionaliserade normer och praktiker</i>	Egenintressen styr över fotbollsvärldens bästa Externa relationer med auktoritära aktörer Politisering av beslut Normalisering av korruption som del av FIFA Kvarvarande makt hos FIFAs president Lågt ansvarsutkrävande Låg transparens	<ul style="list-style-type: none"> - “FIFA Council“ - Oberoende granskningar - Nyhetsmedia - Rapporter från FIFAs egna hemsida
<i>Misslyckad reformering/fortsatt korruption</i>	Nya skandaler efter 2016 Selektiv tillämpning av regelverk Formella regler mot informella praktiker Lågt ansvarsutkrävande Kringgående av formella regler i syfte av egenintresse	<ul style="list-style-type: none"> - “FIFA Code of Ethics” - “FIFA Disciplinary report 2024/25” - Akademiska artiklar - Oberoende granskningar - Nyhetsmedia

6.2 FIFAs korruption

Följande del av analysen hämtar material från FIFAs offentliga hemsida, oberoende granskningar samt akademiska artiklar som bedöms relevanta. FIFAs eget material kompletteras av de två sistnämnda i syfte att fylla i de luckor som FIFA inte lyfter på egen hand. Indikatorer som maktstrukturer och informella nätverk kan vara svårt att spåra i officiella dokument, däremot kan organisationens uppbyggnad ge indikatorer på möjlig maktkoncentration och korruption inom det internationella fotbollsförbundet.

Denna analysdel kommer att analysera FIFAs korruption, där fokus ligger på indikatorerna maktmissbruk, mutor, egenintressen, organisationens korrupta historia samt centraliserad makt hos presidenten. Dessa indikatorer kan fungera som bevis mot FIFAs korruption. Analysdelen baseras på oberoende granskningar samt dokument från organisationen själva med fokus på att förklara FIFAs utvecklingsprogram *FIFA Forward*, vilket ofta framhålls som en central komponent i organisationens nutida maktmissbruk (Menary 2025). Nedan kommer även FIFAs historiska och samtida praktiker jämföras för att se om det går att identifiera historiska mönster av klientelism och korruption, vilket kan indikera på att korruption och maktkoncentration finns kvar i FIFAs styrning.

Vidare kommer relationer mellan FIFAs president och icke-demokratiska ledare respektive regimer analyseras i syfte att fördjupa förståelsen kring de jämviktsarrangemang som skapas mellan Gianni Infantino och externa aktörer organisationen samarbetar med (FairSquare 2025a). Infantinos nära relationer med ekonomiskt och politiskt mäktiga aktörer med nedsatt demokratisk legitimitet har utgjort föremål för omfattande kritik mot organisationen från journalister respektive oberoende granskningsorgan (Amnesty 2024), och anses därför vara viktigt att analysera.

6.2.1 Historisk korruption och institutionaliserat maktmissbruk: Havelange och Blatter

FIFAs korruption sammankopplas ofta med organisationens tidigare ledning, med Sepp Blatter som framstående figur. Men fotbollens världsorganisation har genomsyrats av korruption sedan långt innan dess (Transparency International 2015). Tidigare presidenten Joe Havelange mötte frekvent kritik för sitt sätt att styra organisationen, framförallt rörande

mutor och korruption. Korruptionens historia anses vara en central förklaring till varför reformerna 2016 inte fick sin önskade effekt, därav kommer de analyseras nedan.

Under 2008 skedde en utredning angående hur minst tre av organisationens dåvarande medlemmar i exekutivkomiteen tagit emot mutur på flera miljoner dollar från bolagen *International Sport and Leisure* (ISL) och *International Sport marketing & Management* (ISMM) i syfte att tilldela företagen stora delar av marknads- och TV-rättigheter (Rollin 2015). Den tidigare FIFA-presidenten Joao Havelange förekommer i dokumenten som omfattar åren 1989-1999. Under denna period genomfördes 175 betalningar till ett totalt värde av 122.6 miljoner schweizerfranc. Åklagarmyndigheten i Zug konstaterade under rättegången mot ISL våren 2008, ytterligare 18 miljoner schweizerfranc i mutor mellan ISL och högt uppsatta idrottsrepresentanter. Summorna ovan bedöms även endast som en bråkdel av den totala omfattningen av utdelade mutor (PlaytheGame 2010).

Vid rättegången 2008 vittnade en tidigare ISL-chef om hur samtliga betalningar var nödvändiga för att FIFA och andra internationella idrottsorganisationer skulle hålla sitt ord kring marknadsrättigheter. Enligt ISL var det som att betala löner, utan dessa pengar skulle samarbetet upphöra omedelbart (PlaytheGame 2010). Orden tydliggör korruptionens centrala del i FIFAs interna system, årtionden bak. I enlighet med analys-schemat indikerar detta att pengar påverkar vad för beslut FIFA tar och att beslut ofta tagits med ekonomiska egenintressen i åtanke. Här ser vi hur FIFAs korruption varit en stor del av organisationen, och FIFAs korrupta historia har gjort att korruption har kunnat etablera sig i FIFAs styrning.

Skandalen är sig lik den som skulle skaka organisationen 2015, där nio FIFA-tjänstemän och fem styrande medlemmar arresterades för systematisk och organiserad brottslighet för ekonomisk vinning (U.S. Department of Justice 2015). Nio av de åtalade var dåvarande FIFA-tjänstemän med ämbeten i ett eller flera organ inom organisationen. FIFAs korruption och maktmissbruk visas här vara utspritt i olika delar av världen, tjänstemännen representerar flera olika världsdelar samtidigt som de satt med i FIFAs exekutivkommitté (ibid.). Med ISL skandalen och korruptionsskandalen 2015 ser vi här hur korrupta praktiker är återkommande i organisationen.

Havelange, Blatter och Infantino har tillsammans styrt organisationen i över 50 år, vilket indikerar på en stark maktkoncentration. I enlighet med materialet ovan går det att se hur

mutor och maktmissbruk inte framstår som avvikelser utan som en normaliserad del av FIFAs styrning, vilket indikerar att organisationens korrupcion har blivit del av verksamhetens normativa arbete. Maktmissbruk och korrupcion hävdar jag har institutionaliserats i FIFAs styre och deras tidigare skandaler indikerar på just detta.

6.2.2 FIFA Forward: utvecklingsprogram som makt

FIFAs utvecklingsinitiativ *FIFA forward development programme* syftar till att förbättra fotbollen på en global nivå med fokus på värden som kultur, utbildning och mänskliga rättigheter (FIFA 2025e). Men initiativet ses som en stor del av FIFAs nya korrupcion med indikatorer på maktkoncentration och hur utvecklingsfonder ges till dem som lovar att rösta på ett visst sätt i presidentval samt val av värdland för internationella turneringar (Menary 2025). Fördelningen av dessa utvecklingsfonder samt hur pengarna kommer till användning i praktiken finns ingen tydlig redovisning för, vilket indikerar på ett lågt ansvarsutkrävande- och transparens (ibid.). Initiativet tyder även på ett kringgående av formella regler vilket gör den till en central del i analys-schemat.

Fifa Forward investerar upp till 5 miljoner amerikanska dollar till varje berört lands nationella fotbollsförbund i syfte att täcka operationella kostnader kopplade till fotbollsaktiviteter (FIFA 2023b). FIFA donerar även upp till 1.2 miljoner dollar för att hjälpa medlemsländerna med resekostnader och boende för medlemsländernas landslag. Varje konfederation får även 60 miljoner som ska främja fotbollens utveckling hos länder inom konfederationen, sedan tilldelar FIFA varje under-konfederation 5 miljoner vardera för att organisera regionala fotbollsturneringar (ibid.).

Utvecklingsprogrammet skapar intressekonflikter mellan anställda tjänstemän som härstammar från platser där utvecklingspengar fördelas. Ordförande i FIFAs etikkommittés undersökande kammare är rwandiern Martin Ngoga medan organets vice ordförande är Parasuraman Subramanian från Malaysia (FIFA u.å.). Rwanda och Malaysia är två länder som FIFA, genom ekonomiskt stöd till de nationella fotbollsförbunden, bidrar till landets fotbollsutveckling. FIFA har bidragit med 4.7 miljoner dollar till Rwandas nationella fotbollförbunds regionala kontor i Kigali, men även ett boendekomplex där landets dam, herr-och ungdomslag kan bo under landslagssamlingar (FIFA 2023b). Malaysia ges utvecklingspengar i syfte att utveckla landets lokala fotboll. FIFA har avsatt 5.2 miljoner

amerikanska dollar för projektet med ambitionen att förbättra Malaysias fotbollsmässiga kvalitet samt kapacitet (Peter, 2025).

FIFAs utvecklingsprogram indikerar på ett utnyttjande av små aktörer som inte har råd att stå upp mot organisationens korruption, vilket ger FIFAs ledning möjlighet att hålla kvar makten hos presidenten (Menary 2025). När konfederationer och medlemsländer är i behov av utvecklingsfonder för att bedriva sin nationella fotbollsverksamhet tyder jag i materialet hur det skapas en relation dessa länder inte har råd att mista, vilket gör att de inte har möjlighet att stå upp mot FIFA om de skulle begära att de exempelvis skulle rösta på ett visst vis under presidentval samt val av värdland till internationella turneringar. FIFA skriver själva i sina reformerade stadgar hur de olika ordföranden i FIFAs organ skall vara oberoende samt inte delta i någon annan del av FIFAs verksamhet (FIFA 2016a). Men frågan är om ämbeten såsom Martin Ngoga och Parasuraman Subramanian verkligen kan klassas som oberoende?

Fördelning av utvecklingsfonder visar sig handla om mycket mer än att hjälpa dessa länders fotbollsutveckling (FairSquare 2025b). Här indikeras på en ojämn maktbalans, där ämbeten från länder som tilldelas utvecklingsfonder inte har möjlighet att granska FIFA oberoende, de kan inte stå upp och bedöma etiska fall med objektivitet då det finns medvetenhet om vad för konsekvenser detta skulle kunna få på deras lands ekonomiska stöd. När ämbeten vars hemland tilldelas utvecklingsmedel indikerar det även på en stark intern hierarki där dessa personer och medlemsländer inte vågar säga ifrån presidenten då det finns en rädsla att deras tilldelade resurser skall drabbas (Menary 2025).

FIFA Forward (2025b) indikerar på ett lågt ansvarsutkrävande där ett lojalitetssystem skapas och när ingen vågar hålla ledningen ansvariga fallerar kontrollmekanismernas ursprungliga funktion. Organisationens trovärdighet och påstådda oberoende undergrävs även här starkt, då deras praktiska självständighet går att ifrågasätta (FairSquare 2025a). Genom att kringgå de formella regelverken på detta sätt visar analysen att FIFA bär på en institutionaliserad norm kring lojalitet som betraktas som viktigare än att styra organisationen rättvist. I enlighet med analysens schemat, visar FIFAs utvecklingsprogram hur maktmissbruk, klientelism och intressekonflikter förblir indikatorer på korruption.

6.3 Institutionaliserade normer och praktiker

Organisationens korruption är inte enbart enstaka incidenter utan är ingrodd i FIFAs system, följande del analyseras hur institutionaliserade normer och praktiker styr FIFA. Genom att leta efter indikatorer rörande FIFAs utrikespolitik och externa relationer samt politisering av kan det ge en förklaring kring varför FIFAs reformer har misslyckats och om det kan vara en effekt av att korruptionen har institutionaliserats i organisationens styrning.

6.3.1 FIFA Council: kvarvarande maktkoncentration trots reformering

Fifa Council ersatte den tidigare exekutivkommittén i reformerna 2016 och organisationen beskriver själva förändringens syfte att vara en tydligare princip kring maktfördelning mellan rådet och generalsekretariatet. Nu skulle den politiska och strategiska funktionen hos organisationen ligga i händerna av rådet medan den verkställande funktionen skulle vara generalsekretariatet ansvarsområde (FIFA 2016b).

I de reviderade stadgarna klargörs ansvarsfördelningen kring utvecklingsresurser där FIFA skriver att kongressen ansvarar för att godkänna budgeten, medan FIFA Council fastställer den övergripande strategiska inriktningen samt den totala budgetramen för hur utvecklings-medlen ska fördelas. Samtidigt som de nya FIFA Council hävdar ge presidenten en mer symbolisk roll, ligger presidentens främsta roll i organet där han har möjlighet att dominera besluten som tas. Därtill skriver organisationen hur det även är FIFA Council som definierar riktlinjerna för hur utvecklingsmedel ska användas och fördelas (FIFA 2016b). Under sida 22 beskrivs hur det finns en stor problematik med hur FIFAs utvecklingsmedel manipuleras och hur beslut tas utifrån egenintressen över fotbollsvärldens bästa. Trots att FIFA Council hävdar att presidentens roll nu skulle vara symbolisk (FairSquare 2025b), men styrningen av det nya systemet sker med en fortsatt stark maktkoncentration hos presidentämbetet.

Organisationen har omstrukturerats men de grundläggande normer som styr verksamheten är densamma vilket gör att indikatorer kvarvarande makt hos FIFAs president överensstämmer med analysens schemat. Precis som i den tidigare exekutivkommittén förblir den praktiska maktstrukturen densamma, centrerad hos presidenten och hans utvalda trojänare (FairSquare 2025a). Här går det att tyda att reformerna inte fått någon praktisk effekt, då makten förblir

starkt knuten till presidenten och förhindrar den tänkande maktfördelningen FIFA Council skulle bidra med (Menary 2025).

FairSquare (2025b) kritiserar ett uttalande Gianni Infantino gjorde under kongressens första sammanträde, när de presenterade de uppdaterade stadgarna. President Infantino hävdade att de strukturella reformerna skulle återställa folks respekt gentemot FIFA, och hur hela världen skulle hylla deras demokratisering. Här framgår det att Infantinos största oro inte är organisationens underliggande strukturella problem utan hur omvärlden uppfattar organisationen. Att Infantino är orolig över just detta indikerar att hans fokus ligger på att bevara organisationens styrande normer som håller honom vid makten, inte på en demokratisering. Han behöver därför nyttja dessa relationer med externa aktörer, annars vet han att hans makt respektive status inom FIFA kommer att minska substantiellt (ibid.).

6.3.2 FIFAs utrikespolitik

Under den slutgiltiga lottningen inför världsmästerskapet i fotboll 2026 presenterade FIFA ett nytt pris. För första gången delade organisationen ut ett så kallat "fredspris" avsett att uppmärksamma en aktör med särskilt betydande insatser för att främja internationell fred (Bank 2025). Priset tilldelades USAs president, Donald J. Trump. Enligt FIFAs motivering har presidenten spelat en central roll i att upprätthålla respektive främja fred mellan Israel och Palestina, samt bidragit aktivt mot att "få slut på andra konflikter" (FIFA 2025c).

Gianni Infantino skakade hand med USAs president och beskrev honom som en engagerad och omtänksam ledare vars mål var att föra folk samman i en fredlig anda. Gianni Infantino avslutade sitt tal med att uttryckligen påpeka att den nuvarande amerikanska presidenten alltid kunde räkna med organisationens stöd, oavsett vad (FIFA 2025c). Efter att ganska öppet och desperat efterfrågat Nobels fredspris, klev Infantino in och skapade en egen variant på priset, allt för att behaga Donald Trump. I linje med ovanstående material anser jag att detta pris indikerar på en normalisering av korrupta praktiker, men även på en kvarvarande maktkoncentration hos presidentämbetet. Jag anser även att denna händelse visar hur FIFAs ledning kan göra var det vill och ingen i organisationen kan eller vill stå upp mot presidenten och hans ledning.

Fem dagar efter ceremonin anmälde människorättsorganisationen FairSquare(2025a)

Infantino för att ha brutit mot organisationens egna regler angående politisk neutralitet. Den politiska neutraliteten är något FIFA värnar om kraftigt och är även tydligt utskrivet i organisationens reviderade stadgar (FIFA 2016a). Politisk neutralitet kan organisationen skydda sig bakom vid kontroverser och sedan hävda att beslut är helt oberoende av egenintressen, pengar och makt när det i verkliga faktum är precis dessa faktorer som avgör FIFAs beslut (FairSquare 2025a). Detta indikerar att egenintresse och externa relationer styr över det faktiska regelverket, och att det är så FIFAs ledning vill ha det.

Sportjournalisten Simon Bank beskriver utdelningen av ett fredspris som en tragisk händelse, både utifrån ett globalt perspektiv men även för fotbollen som sport (Bank 2025). FIFA tillåter Trump stå på scen och predika om "MAGA World Cup" samtidigt som sportens utövare domineras av människor som är illegala invandrare. Ceremonin refereras till av Bank (2025) som ett "propaganda party" och han besvärar över hur FIFAs slutlottning förvandlades till Trumps egen föreställning. FIFA har länge varit korrupt, men genom att samarbeta med auktoritära regimer såsom Qatar, Saudiarabien och Ryssland blir FIFAs korrupta beteende allt tydligare för allmänheten.

Här tolkar jag hur dessa yttre uppvisningar indikerar på en normalisering av en centrerad makt och en korrupt ledning. Vi ser även hur normer och strukturer som styr FIFA under tidigare årtionden fortfarande är en bestående del av organisationens nuvarande beslutsfattande process. Det kan vara så att det inte sker en större reflektion angående denna ceremoni där Trump tilldelas ett pris skapat för honom, då korruption inte är en angelägenhet organisationen prioriterar (FairSquare 2025b). Korruption sker mitt på scenen rakt framför FIFAs ansikten och ingen reagerar, hur kan då FIFA någonsin lyckas bryta ur sina korrupta normer?

Dessa relationer har väckt kritik om politisering och bristande neutralitet, där exempelvis människorättsorganisationer och journalister kritiserat organisationen för sina starka band till länder vars mänskliga rättigheter är bristande (Amnesty 2024). Människorättsorganisationen Amnesty har stått som stark förespråkare för mänskliga rättigheter när det kommer till FIFA och framförallt i koppling till internationella turneringar. Amnesty fördömer beslutet att låta Saudiarabien stå som värd för fotbolls VM år 2034 och beskriver det som ett hänsynslöst beslut som sätter människor i stor fara (Amnesty 2024). Amnesty(2024) hävdar att processen kring val av värdland 2030 samt 2034 var påskyndad och bristfällig vilket visar på hur FIFAs

oro för mänskliga rättigheter enbart är en fasad.

Enligt FIFAs eget regelverk skall värdnationen för turneringar leva upp till krav på att respektera mänskliga rättigheter samt arbetares rättigheter under ett mästerskap (FIFA 2024). Saudiarabien och Qatar har båda mottagit stark internationell kritik för bristande medborgerliga rättigheter, ändå landar FIFA i att tilldela dessa aktörer respektive VM utan större motivering till varför. Instanser som de nämnda ovan ger analysen starka indikatorer kring hur personliga relationer och egenintresse kan gå före en rättvis process. Här sätter FIFA lojalitet över sitt eget regelverk och visar hur deras högsta prioritet är att värna om relationer med vissa aktörer som investerar mycket pengar i organisationen och åsidosätter externa berörda parter, den saudiska allmänheten och de migrantarbetare som utsätts för allvarlig exploatering i samband med att de arbetar för att möjliggöra turneringen (Amnesty 2024). Detta indikerar att FIFAs fokus förblir att behaga dessa auktoritära aktörer, istället för att styra verksamheten i enlighet med mänskliga rättigheter.

FIFA har utvecklats till en global auktoritet med förmåga att utmana stater genom att exempelvis ställa villkor vid värdskap för internationella turneringar eller avråda dem från att ingripa i fotbollens styrning, detta skriver det Europeiska Parlamentet i ett uttalande där de adresserar FIFAs svårigheter angående reformering (European Parliament 2016). Det är svårt att inte politisera FIFAs relationer med auktoritära utrikespolitiska aktörer och spåren de lämnar efter sig. FIFA har alltid varit korrupt men idag syns den tydligare än någonsin, och det indikerar deras nära relationer till rika, auktoritära utrikespolitiska aktörer.

6.4 Misslyckad reformering

Nedan redovisas studiens sista analysdel där fokus kommer vara på FIFAs etiska kommitté samt deras disciplinnämnd. Genom att jämföra FIFAs formella etiska regelverk med hur dessa regler tillämpas i praktiken relaterar till analyschemats indikatorer formella regelverk kontra informell praxis, bristande ansvarskrävande samt hur nya skandaler kan ske trots reformering.

Reformerna 2016 (FIFA 2016c) införde oberoende styrningsmekanismer som skulle verka för att upprätthålla rättvisa inom organisationen och fotbollsvärlden, vilket kan anses vara FIFAs

huvuduppgift. Etiktkommitténs regelverk kommer att analyseras tillsammans med FIFAs disciplinära rapport från år 2024/25 i syfte att ge ökad förståelse kring varför organisationens reformer misslyckats. Genom att ställa dessa mot varandra ges ökad förståelse för FIFAs selektiva tillämpning av sitt regelverk samt hur detta även kan indikera på ett lågt ansvarsutkrävande och ett kringgående av formella regler i syfte av egenintresse.

6.4.1 Formella regelverk mot informell praxis

FIFAs etiska kommitté är ett normativt regelverk vars uppgift är att fungera som ett styrningsverktyg för intern kontroll men även som ett sanktionsinstrument som ska reglera bland annat mutor, intressekonflikter, lojalitet och opartiskhet (FIFA 2023a). Den etiska koden definierar vad som utgör oetiskt och otillbörligt beteende och fastställer skyldigheter respektive förbud för personer verksamma inom FIFA och dess närstående organisationer. FIFAs etiska regelverk kommer att jämföras med organisationens senaste disciplinära rapport, från år 2025, i syfte att analysera gapet mellan formella regler och informella praktiker. Ytterligare syftar jämförelsen till att se om denna selektiva efterlevnad kan vara en effekt av organisationens politisering. Finns det en risk att reglerna enbart är symboliska? Beror reglernas effekt på hur de faktiskt tillämpas i praktiken? Och kan reformernas bristande effekt återspeglas i den etiska kommitténs regler?

Organisationen har kontrollmekanismer, men frågan är om det fungerar i praktiken. Genom att analysera FIFAs etiska regelverk kan spår som hittats indikera på varför FIFAs reformer har misslyckats. Specifika punkter från organisationens etiska kod är utvalda då punkterna ger en övergripande förståelse kring FIFAs problematik kring korruption, selektiv tillämpning och lågt ansvarsutkrävande. Paragraferna ur FIFAs etiska regler valda är även de som regelbundet lyfts av journalister och oberoende granskningar som centrala delar av FIFAs felaktiga styrning. Regleringarna är även specifikt utvalda då de berör ämnen relevanta till studiens syfte, FIFAs korruption respektive misslyckad reformering.

6.4.2 FIFA Code of Ethics

Paragraf 20 “Conflict of Interest” reglerar intressekonflikter inom FIFA och fastställer att ämbeten inte ska utföra sina uppgifter i situationer där en befintlig eller potentiell intressekonflikt kan påverka hur de sköter sitt arbete, specifikt uppgifter som berör beredning

eller deltagande i beslutsfattandet där egenintressen kring externa relationer kan påverka ämbetets handlande (FIFA 2023a, s.18).

Här skriver FIFA om betydelsen av självständighet från externa aktörer för att möjliggöra ett korrekt styre, om arbetet inte sker i enlighet med regeln kan beslutet inte anses vara tillförlitligt. En faktisk efterlevnad av denna bestämmelse förutsätter att beslutsfattare inom FIFA avstår från nära relationer till externa aktörer vars ekonomiska eller politiska intressen kan påverka organisationens beslut.

Samtidigt har uppsatsen berört FIFAs komplicerade relationer med externa, auktoritära aktörer och hur dessa aktörer har möjlighet att påverka organisationens beslutsfattanden. De externa aktörerna pumpar in mycket pengar i FIFAs verksamhet, pengarna investeras på lagligt vis men här går det att indikera ett lojalitetsproblem mellan FIFA och investeraren där pengarna som ofta leder till en selektiv tillämpning av regelverket då FIFA behöver dessa pengar (Menary 2025). Investeringarna sker ofta då de externa aktörerna i fråga vill bli en större del av fotbollsvärlden eller bli tilldelad nästkommande internationella turnering. Även om dessa investeringar sker i enlighet med regelverket skapas här en strukturell lojalitet mellan FIFA och externa aktörer, som riskerar att undergräva principen om oberoende beslutsfattande (ibid.).

Senaste landet på agendan är Saudiarabien, tidigare har vi sett snabba och tveksamma beslut tas kring länder som Qatar och Ryssland med påskyndade processer som ska gynna statens position under VM-lottningar och nu är det Saudiarabiens tur. November 2025 meddelade FIFA om sitt nya samarbete med Saudiarabien där landet investerade 1 biljon amerikanska dollar i organisationen (The Guardian 2025). Här ser vi en selektiv efterlevnad av paragraf 20 och frågan som ställs är vad pengarnas faktiska syfte är. Kanske syftar pengarna till att utveckla fotbollen, men det är svårt att förlika sig med dessa argument när affären indikerar på politisering av beslut för att gynna externa aktörer istället för sportens utövare. Pengarna används på ett sätt att etablera sig som en central aktör inom fotbollsvärlden och skapa en närmare relation med FIFAs president (Menary 2025).

Paragraf 26 “ Abuse of Position” förklarar hur personer bundna av regelverket inte ska missbruka sin position på något vis, speciellt inte i syfte för privata ändamål (FIFA 2023a, s.21). FIFAs reformers starkaste syfte var att etablera en tydligare maktindelning samt

transparens men i realiteten ger organisationens stadgar presidenten långtgående befogenheter, inklusive att representera organisationen, övervaka generalsekretariatet samt föreslå ledningsförändringar (FIFA 2016b).

Det reformerade FIFA har genomgående stött på formella klagomål angående ledningens maktmissbruk, där kritik riktas mot Gianni Infantinos relationer med externa aktörer och hur ledningen tar till oetiska metoder för att bibehålla stöd från länder som håller kvar ledningen vid makten (Amnesty 2024). Gianni Infantinos relationer med rika, auktoritära aktörer indikerar på en selektiv efterlevnad av paragraf 26, men även på ett lågt ansvarsutkrävande mot presidenten som gör det möjligt för honom att upprätthålla dessa relationer.

Paragraf 28 “Bribery and corruption” handlar om hur ämbeten inte får acceptera, erbjuda, utlova, ge, ta emot, begära eller efterfråga någon form av personlig eller otillbörliga ekonomiska eller andra förmåner åsyftade att erhålla eller behålla affärsmässiga eller andra otillbörliga fördelar, vare sig gentemot aktörer inom eller utanför organisationen. Handlingarna är förbjudna oavsett om de genomförs direkt eller indirekt. Regelverket specificerar att det även är särskilt förbjudet i instanser där sådana förmåner är kopplade till beslut, handlingar eller underlåtenhet att agera inom ramen för den officiella rollen samt när dessa strider mot fastställda skyldigheter och utnyttjar det handlingsutrymme som medföljer positionen (FIFA 2023a, s. 21).

Här ser vi hur FIFA själva beskriver organisationens största misslyckande, att upprätthålla ett rättvist och ärligt styre vilket indikerar att efterlevnad av dessa regler är mycket svag. Trots denna regel ser vi hur FIFAs ledning utnyttjar konfederationer för att stärka makten ytterligare hos sig själva. Kritiken från journalister och akademiker angående styret runt om FIFAs utvecklingsprogram handlar om att de anser att organisationen inte arbetar i enlighet med ovanstående regel. FairSquare (2025b) uttrycker hur FIFA tilldelar ekonomiska resurser till länder utan ordentlig tillsyn vilket gör att hur och när dessa pengar spenderas, finns bristande redovisning kring. Infantino har inte kämpat för att upprätthålla denna regel och den senaste indikationen är FIFAs så kallade “fredspris” som Infantino tilldelade Donald Trump (Bank 2025).

Paragraf 29 “Misappropriation and misuse of funds” säger att ledamöter inte får använda organisationens ekonomiska tillhörigheter i felaktigt syfte, medel tillhörande FIFA, dess

konfederationer, medlemsländer, ligor och klubbar får ej missbruka respektive förskingras, oavsett om detta sker direkt eller indirekt med hjälp av yttre aktörer. Personer bundna av regelverket får inte heller delta i aktiviteter som kan väcka misstanke om brott mot denna artikel (FIFA 2023a, s. 22).

Koden förvandlas till en tolkningsfråga när den missbrukas, det går att starkt hävda att de utvecklingsmedel som fördelas till medlemsländer och dess konfederationer kan utnyttjas av flera parter men det är svårt att hitta tillräckliga bevis för att anmälan skall leda vidare till ett ärende hos prövningskammaren. Enligt FairSquare (2025b) är bevisen angående att pengarna används för dess huvudsakliga syfte - att utveckla fotbollen - otillräckliga och bör tydliggöras snarast för att inte betraktas som ett brott mot denna kod. Infantinos relation med Saudiarabien anser jag indikera på hur han agerar i syfte av egenintresse och kringgår de formella reglerna för att åstadkomma det han vill. Infantino är den som sträckt ut sin hand till Saudiarabien och aktivt verkat för att fördjupa sina relationer med politiska ledare i Gulfregionen. Han har öppnat upp landets möjligheter för inflytande i sporten och nu har *Saudi Fund for Development* finansierat FIFAs utvecklingsprogram med 1 biljon amerikanska dollar (FIFA 2025d).

Vid ett sådant här stort avtal kan studien se indikationer på en ojämn maktbalans men det unika som jag anser detta samarbete indikera är att det nästan är Saudiarabien som är den dominerande aktören, vilket gör Infantino till undersåten. Vid en så pass stor investering har Saudiarabien möjlighet att influera hur, var och när dessa pengar skall fördelas (FairSquare 2025b). Pengarna kan här alltså missbrukas men det är inte FIFA som har kontroll över detta, utan en extern aktör. På sida 22 diskuteras hur FIFAs utvecklingsprogram och dess investeringar håller Infantino kvar vid makten, men här visar indikationer på att den faktiska makten inte ligger hos honom. Han måste vidga sina samarbeten och få in mer pengar, för annars kommer han inte längre kunna hålla sig kvar vid posten.

Paragraf 36 “Withdrawals and challenges” berör hur en ledamot i den etiska kommittén ska avstå från att delta i utrednings- eller prövnings förfaranden i ärenden där det finns legitima skäl att ifrågasätta deras oberoende respektive opartiskhet. Övergripande handlar detta paragraf om att ledamot inte får ha ett intresse som i väsentlig grad kan påverka ärendets utgång och därmed äventyra personen och hela kommitténs oberoende. (FIFA 2023a, s. 25).

FairSquares anmälan mot FIFAs president handlar om mer än bara utdelningen av ett fredspris. Det är kritik riktad mot Infantino för politisk partiskhet och belyser en bredare problematik kring hur FIFA under hans ledning hanterar utrikespolitiska frågor och relationer (FairSquare 2025a). Paragraf 36 handlar om hur det inte får finnas egenintressen som kan påverka processers utfall. Men då vi sett indikatorer kring nya skandaler efter reformering samt starka ifrågasättanden kring hur Infantino styr organisationen blir det svårt att se hur implementeringen av denna artikel faktiskt har skett.

Överträdelser av paragrafer nämnda ovan sker ofta tillsammans, vilket ytterligare försvagar de etiska reglernas funktion i praktiken. Regelverket finns där, men ansvarsutkrävandet vid felsteg är däremot fortfarande bristande. Ärenden tas inte tag i på ett korrekt vis vilket indikerar på en ökad möjlighet till att kringgå FIFAs formella praxis. När många ärenden berör högt uppsatta tjänstemän, kan maktkoncentration även bli en stark indikator på varför reformerna inte får sin tänkta effekt.

6.4.3 FIFA Disciplinary report 2024/25

FIFAs årliga disciplinära rapport syftar på att redovisa felsteg samt hur organisationen har hanterat dessa. Materialet undersöks för att komplementera den etiska rapporten i syfte att se om det formella regelverket faktiskt efterföljs och fungerar i praktiken. Om inte, vad är det som inte efterföljs och hur kan detta hjälpa oss förstå varför FIFAs korruption fortfarande existerar?

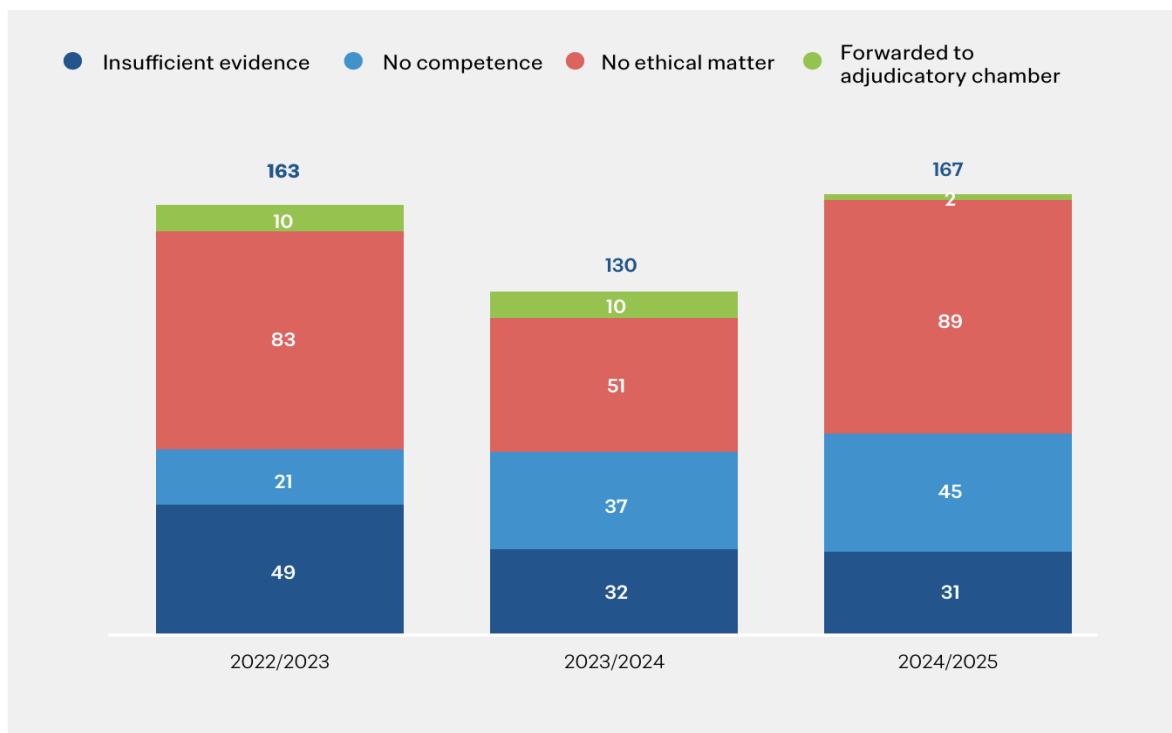
Under den senaste disciplinära rapporten skriver FIFA hur de fått in flest anmälningar under följande kategorier:

- “Abuse of position”
- “Protection of physical and mental integrity”
- “Misappropriation and misuse of funds”
- “Bribery and corruption”
- “Conflict of interest”

(FIFA 2025a).

Intressant är att FIFA visar i tabellform hur ärenden rörande koderna hanteras och hur många som går vidare till disciplinnämnd respektive inte. Trots att nästan alla av de ovannämnda

berör ärenden med tydliga indikationer på korruption, lades stor majoritet av dessa ner innan disciplinnämnden fått möjlighet att bedöma dessa ärenden. Tabellen nedan visar hur uppdelningen ser ut och vilka fall som lagts ner på grund av vilken anledning, tabellen ger även förståelse på de oproportionerliga skillnaderna mellan fall som undersökts och de som lagts ner (FIFA 2025a).

Tabellen ovan är tagen från disciplinnämndens årliga rapport från 2024/25, där de redovisar vilka fall som tas vidare till prövningskammaren respektive vilka fall som läggs ned och varför (FIFA 2025a).

Att reformera en transnationellt styrd organisation är bevisligen svårt, framförallt när det gäller att kräva ansvar från olika aktörer som utför sitt arbete på helt olika platser i världen. FIFA är ansvarig för sina 211 medlemsförbund och vilka många är beroende av de medel som organisationen tilldelar för att finansiera sin dagliga verksamhet. Men när dess medlemsländer blir beroende av FIFA skapas en ojämnhet som kan avskräcka förbund från att stå upp gentemot FIFAs ledning, då den möjliga förlusten inte är värd risken (FairSquare 2025b). Här ser vi det som Persson et al (2013) diskuterar, problemet kring betydelsen kollektiv handling för faktisk förändring. Genom Persson et al(2013) teori och FIFAs utformning går det att tyda hur en brist på incitament att stå upp mot FIFAs ledning leder till att deras undersåtar inte heller tar dessa initiativ, för det är helt enkelt inte värt risken.

Regelverket finns på plats men indikatorerna kring det låga ansvarsutkrävande leder till att makten förblir centraliserad hos ett fåtal aktörer, som sedan styr organisationen med en järnhand.

Organisationens disciplinära regelverk och etiska kod indikerar på ett lågt ansvarsutkrävande som inte har kunnat regleras med hjälp av sina egna reformer. Vid denna jämförelsen går även att se en selektiv efterlevnad av de formella regelverken ihop med en obalans när det kommer till vilka fall går vidare till disciplinnämnden mot vilka som läggs ner av organisationen, vilket i tabellen ovan visar sig vara relativt låg. Disciplinnämndens relativt oviktiga funktion speglar en stor del av organisationen, där den faktiska makten och möjligheten att bidra till förändring är mycket låg. Därav tolkar jag i enlighet med analysens resultat att de etiska reglerna fungerar i hög grad som symboliska reforminstrument ämnade att misslyckas, snarare än effektiva mekanismer för ansvarsutkrävande, vilket bidrar till att förklara varför reformerna inte lett till en varaktig minskning av korruption inom organisationen.

7. Diskussion

Att FIFAs presidents inflytande kvarstår trots omstrukturering tyder på att den faktiska maktkoncentrationen inte förändras, vilket stärker studiens hypotes: "FIFAs reformer misslyckades då korruptionen är alltför institutionaliserad i organisationens styre, vilket gör det svårt att demokratisera verksamheten med enbart en reform". Reformernas begränsade effekt indikerar även att det institutionella normerna fortsatte styra organisationen trots dess omstrukturering, vilket överensstämmer med samhällsvetarna March and Olsens (1983, s. 743) teori om hur strukturer, regler och normer formar verksamheterna och aktörerna i den.

FIFAs styrning indikerar på ett fasthållande av gamla strukturer och normer vilket gör att reformernas effekt dör ut snabbt, utan förändring på insidan förblir normerna institutionaliserade och ett försök till demokratisering är som dömt att misslyckas (FairSquare 2025b). Institutionaliserade normer satte stopp för reformernas tänkta effekt, vilket har lett till en institutionell tröghet som nu försvårar faktiskt förändring inom organisationen.

Statsvetarna Brett & Tomlinson(2025) menar att svagheterna i organisationens ansvarsutkrävande mekanismer har inte prioriterats eftersom ledningen tidigare gynnats av ett

system med bristande ansvarsutkrävande mekanismer och det är svårt att inte hålla med. En organisation vars struktur blivit beroende av korruption för att fungera är svår att reformera.

Analys-schemat lyfter hur det bristande ansvarsutkrävandet och maktkoncentrationen i FIFAs ledning indikerar på styrets låga funktion. Röstningsprocessen och dess transparens vid val av värdland för VM-turneringar tillsammans med organisationens utvecklingsprogram nämns frekvent som starka orsaker till organisationens fortsatta korruption, vilket överensstämmer med analys-schemat. Genom beslutsprocesser och pengar förskingrade i namnet av fotbollsutveckling har organisationens ledning utvecklat ett nytt mönster av korruption, vilket indikerar på ytterligare centrerad makt hos presidentämbetet.

8. Slutsats

Syftet med denna studie har varit att undersöka varför reformer i internationella organisationer misslyckas, med FIFAs korruption och reformpaket från 2016 som utgångspunkt. Detta har gjorts genom att besvara frågeställningen: *Varför är FIFA fortfarande korrupt?*

Slutsatsen visar att FIFAs kvarvarande korruption och oförmåga att reformeras inte kan förstås som ett misslyckande hos enskilda reformer, utan som ett resultat av flera samverkande strukturella faktorer. Den här uppsatsen identifierar ett samband mellan institutionaliserade normer inom FIFA och organisationens begränsade förmåga att genomföra effektiva anti-korruptions reformer. I denna instans är det en tröghet utformad av korrupta praktiker som har desarmerat en internationell organisations kontrollmekanismer.

Vidare visar analysens indikatorer att trots omfattande formella reformer kvarstår strukturer och praktiker som möjliggör maktkoncentration, såsom bristande ansvarsutkrävande och externa klientelistiska relationer. Uppsatsens återkommande hänvisning till FIFAs relation med externa, auktoritära aktörer har även visat på en desperation från organisationens ledning. Indikatorer såsom externa relationer och politisering av beslut kan därmed hävdas fått en effekt på FIFAs normativa verksamhet, då beslut formas utefter politiska och ekonomiska egenintressen över organisationens bästa (FairSquare 2025b).

Resultatet stärker Persson et al.(2013) teori om att misslyckade reformer kan vara ett resultat av bristande kollektiv handling, grundade i otillräckliga incitament för arbetare att kämpa emot ledningens korrupta beteenden. Detta kan ses reflekteras i FIFAs verksamhet, då medlemsförbundens beroende av utvecklingsmedel indikerar på minskat ansvarsutkrävande gentemot Infantino. Detta beroendeförhållanden möjliggör en kvarvarande maktcentrering hos presidenten. Den faktiska makten är fortfarande koncentrerad hos ett fåtal personer som inte vill att förändring i styret ska ske, och då är faktiskt förändring svår att åstadkomma.

Det kan även vara så att tjänstemännen delvis gynnas av den korrupta strukturen, och i en sådan instans minskar motståndskraften ytterligare hos landet eller organisationens anställda Rothstein (2018). Studiens resultat förlikar sig delvis med denna argumentation, ämbetsmän inom FIFA förstår mer än någon hur svår faktisk förändring hos organisationens ledning är. Att utmana de normer som styr verksamheten kommer förmodligen inte att få någon större effekt, ett försök att utmana FIFAs styrande normer anses inte vara värt mödan för arbetare under FIFAs ledning, ämbeten har mer att förlora på att utmana de styrande normerna, vilket kan förklara reformernas bristande implementering. Detta bekräftar studiens hypotes om att "FIFAs reformer misslyckades då korruptionen är för institutionaliserad i organisationens styrning, vilket gör det svårt att demokratisera verksamheten med enbart en reform".

En begränsning med studien är att den enbart fokuserar på ett fall och möjligheten till en bred generalisering över alla internationella organisationer kan därmed försämrats. Studien hade exempelvis kunnat undersöka tre olika internationella idrottsorganisationer för att se om mönstret inom FIFA reflekteras inom liknande strukturerade organisationer. Vidare har det identifierats en avsaknad av forskning inom fältet misslyckad reformering i internationella organisationer. Detta gör att det tillgängliga forskningsmaterialet utgår från underutvecklade länder eller nationella organisationer som polisväsendet. Detta har däremot fungerat för studien, eftersom uppsatsen syftar till att analysera FIFA som ett kritiskt fall och på det vis bidra med en analytisk förståelse kring varför reformer misslyckas i internationella organisationer samt en teoretiskt övergripande förståelse av FIFAs reformprocess och korruptionens effekt på organisationens styrning.

8.1 Framtida forskning

Uppsatsen återkommande hänvisning till FIFAs relation med externa, auktoritära aktörer har visat på en desperation från FIFAs ledning. Uppsatsen har fokuserat på hur detta indikerar på djupt institutionaliserade normer kring korruption hos FIFA där resultatet visar att organisationen inte vet hur de ska kunna styra organisationen på ett icke-korrupt vis då organisationen nästintill alltid styrs med en påverkan av korrupta praktiker.

Förändringarna i styret avser hur organisationens korruption ges uttryck till omvärlden, snarare än dess faktiska omfattning eller minskade funktion. Detta gör att reformerna kan ses som en legitimerande fasad istället för ett faktiskt försök till demokratisering. Reformernas effektivitet är beroende av organisationens vilja att aktivt tillämpa reformerna i praktiken, vilket analysen och tidigare forskning visar är mycket svag hos FIFA.

En fråga ämnad till framtida forskning är om FIFAs beteende styrs av institutionaliserade normer eller om det kan handla om externa påtryckningar. Det hade varit intressant att fokusera framtida forskning på FIFAs beroende av yttre aktörer, samt om dessa aktörer har utvecklat en förmåga att påverka FIFAs beslut. Nu går det att se hur vissa handlingar kan ha gjorts för att behaga yttre aktörers vilja istället för att främja fotbollens bästa. Att FIFAs agerande sker som en effekt av deras interna normer förlikar sig studiens resultat med, men det hade varit intressant att vidare undersöka till vilken grad FIFAs beslut påverkas av yttre påtryckningar. Vilka av dessa är det som ytterst påverkar FIFAs korrupta beteende?

Ytterligare hade vidare forskning kring om maktförhållanden mellan FIFA presidenten och yttre auktoritära aktörer har förändrats bidragit med förståelse för FIFAs korruptionens nya karaktär. Relationerna med Saudiarabien och Donald Trump tyder på att Infantino underkastar sig sitt sätt att styra, för att få vara del av världsmakten. Tidigare var det FIFA som styrde korruptionens utmyning och hur verksamhetens korrupta praktiker sköts, men analysens schemat kan tyda en omfördelning kring i vilka händer vem makten numera ligger hos vilket hade varit intressant att utföra vidare forskning på.

9. Referenser

Abrutyn, S., & Turner, J. H. (2011). The Old Institutionalism Meets the New Institutionalism. *Sociological Perspectives*, 54(3), 283-306

Amnesty International Sverige (2024). *Beskedet om att Saudiarabien står som värdland inför VM 2034 riskerar liv.*

<https://www.amnesty.se/aktuellt/saudiarabien-fotbolls-vm-2034-fifa-manskliga-rattigheter/>

(Hämtad 10 december 2025)

Bank, S. (2025). Bank: FIFAs korruption var på full display. *Aftonbladet*, 11 december.

<https://www.aftonbladet.se/sportbladet/fotboll/a/6qn9bO/bank-fifas-korruption-var-pa-full-display> (Hämtad: 11 december 2025)

Bean, B. W. (2015). An interim essay on FIFA's world cup of corruption: The desperate need for international corporate governance standards at FIFA. *ILSA J. Int'l & Comp. L.*, 22, 367.

Boudreaux, C. J., Karahan, G., & Coats, M. (2016). Bend it like FIFA: Corruption on and off the pitch. *Managerial Finance*, 42(9), 866-878.

Brett, E. A., & Tomlinson, A. (2025). (Mis) Governing World Football? Agency and (Non) Accountability in FIFA. *Oxford Journal of Legal Studies*, 45(1), 108-137.

FairSquare (2025a). *FairSquare files ethics complaint over FIFA President's repeated breaches of political neutrality rules.* <https://fairsq.org/fifa-ethics-complaint/> (Hämtad: 10 december 2025).

FairSquare (2025b). Joint Statement: “FIFA arguably more poorly governed than a decade ago” <https://fairsq.org/fifa-joint-statement/> (Hämtad: 22 oktober 2025).

FIFA (u.å.) *Committees*. <https://inside.fifa.com/organisation/committees>

FIFA (2015). *FIFA Statues*. April 2015 edition. Zurich. Fédération Internationale de Football Association (FIFA).

<https://digitalhub.fifa.com/m/7997491946d85267/original/qcpshqziazmmikh6tk5-pdf.pdf>

(Hämtad: 25 november 2025)

FIFA (2016a). *FIFA Statues*. April 2016 edition. Zurich: Fédération Internationale de Football Association (FIFA).

<https://digitalhub.fifa.com/m/19a43d5f3a4c750b/original/vga5svlyxeayptzrdudx-pdf.pdf>

(Hämtad: 1 december 2025)

FIFA (2016b). *FAQ Statutory Reforms: 66th FIFA Congress*. Zurich: Fédération Internationale de Football Association (FIFA).

<https://digitalhub.fifa.com/m/3fed799f3c3b8569/original/obtism6liwvmdwmwu92c-pdf.pdf>

(Hämtad: 7 december 2025)

FIFA (2016c). 2016 FIFA reforms. *Inside FIFA*, 1 februari.

<https://inside.fifa.com/organisation/news/2016-fifa-reforms-2763429> (Hämtad: 1 november 2025)

FIFA (2023a). *FIFA Code of Ethics 2023*. Zurich: Fédération Internationale de Football Association (FIFA).

<https://digitalhub.fifa.com/m/4f048486c1f7293c/original/FIFA-Code-of-Ethics-2023.pdf>

(Hämtad: 8 december 2025)

FIFA (2023b). FIFA Forward helps lay strong foundations in Rwanda. *Inside FIFA*, 13 mars.

<https://inside.fifa.com/news/fifa-forward-helps-lay-strong-foundations-in-rwanda> (Hämtad 7

december 2025)

FIFA (2024). FIFA Statues. May 2024 Edition. Zurich: Federation Internationale de Football Association (FIFA)

<https://digitalhub.fifa.com/m/16d1f7349fa19ade/original/FIFA-Statutes-2024.pdf> (Hämtad: 15 december 2025)

FIFA (2025a). *Disciplinary and Ethics Report 2024-2025*. Zürich: Fédération Internationale de Football Association.

<https://digitalhub.fifa.com/m/6241e0cfddb29da7/original/Disciplinary-and-Ethics-Report-2024-2025.pdf> (Hämtad: 18 december 2025)

FIFA (2025b). FIFA Forward, programme overview. *Inside FIFA*.

<https://inside.fifa.com/advancing-football/fifa-forward/programme-overview> (Hämtad: 10 November 2025)

FIFA (2025c). President Donald J. Trump awarded "FIFA Peace Prize - Football Unites the World", *Inside FIFA*, 5 december.

<https://inside.fifa.com/campaigns/football-unites-the-world/news/president-trump-peace-prize-football-unites-the-world> (Hämtad: 11 december 2025)

FIFA (2025d). Saudi Fund for Development and FIFA join forces to provide financial support for sports infrastructure in developing nations. *Inside FIFA*.

<https://inside.fifa.com/organisation/media-releases/saudi-fund-for-development-financial-support-sports-infrastructure-developing-nations>

FIFA (2025e). FIFA Forward Development Programme Regulations. March 2025 Edition. Zürich: Fédération Internationale de Football Association.

<https://digitalhub.fifa.com/m/63501befaa1f09b2/original/FIFA-Forward-Development-Programme-Forward-3-0-regulations.pdf> (Hämtad 12 december).

Gill, S., Adelus, E. and de Abreu Duarte, F. (2019) 'Whose Game? FIFA, Corruption and the Challenge of Global Governance', *European Journal of International Law*, 30(3), pp. 1041-1066.

Junghagen, S. and Aurvandil, M. (2020) 'Structural Susceptibility to Corruption in FIFA: a Social Network Analysis', *International journal of sport policy and politics*, 12(4), pp. 655–677.

Klitgaard, R. (1988). *Controlling corruption*. Univ of California Press.

Lessig, L. (2013). "Institutional Corruption" Defined. *The Journal of Law, Medicine & Ethics*, 41(3), 553-555.

March, J.G. *et al.* (2008) 'Elaborating the "New Institutionalism"', in *The Oxford Handbook of Political Institutions*. Oxford University Press.

March, J.G. and Olsen, J.P. (1984) 'The New Institutionalism: Organizational Factors in Political Life', *The American political science review*, 78(3), pp. 734–749.

Menary, S. (2025). FIFA is so badly governed that all we can do is continue to highlight the rottenness. *Play the Game*, 8 oktober.

<https://www.playthegame.org/news/fifa-is-so-badly-governed-that-all-we-can-do-is-continue-to-highlight-the-rottenness/> (Hämtad: 2 december 2025)

Nationalencyklopedin, FIFA. NE Nationalencyklopedin AB.

<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/fifa?isSearchResult=true> (Hämtad: 27 november 2025)

Persson, A., Rothstein, B. and Teorell, J. (2013) 'Why Anticorruption Reforms Fail-Systemic Corruption as a Collective Action Problem', *Governance (Oxford)*, 26(3), pp. 449–471.

Peter, F. (2025). FIFA launches Malaysia development projects to boost grassroots football. *SCOOP*, 25 oktober.

<https://www.scoop.my/sports/272421/fifa-launches-malaysia-development-projects-to-boost-grassroots-football> (Hämtad: 10 december 2025)

Rollin, J. (2025). 2015 FIFA corruption scandal. *Encyclopaedia Britannica*, 5 december.
<https://www.britannica.com/event/2015-FIFA-corruption-scandal> (Hämtad: 8 december 2025)

Skogan, W. G. (2008) 'Why reforms fail', *Policing and Society*, 18(1), pp. 23–34. doi:
10.1080/10439460701718534.

Svenska Fotbollförbundet (SvFF) (2023). SvFF om Saudiarabiens VM-kandidatur.
<https://svff.svenskfotboll.se/nyheter/2023/10/saudiarabien/> (Hämtad 17 december 2025)

Teorell, J. and Svensson, T. (2007) *Att fråga och att svara: samhällsvetenskaplig metod*. 1. uppl. Stockholm: Liber.

Transparency international. (20 juli 2015). FIFA fails to tackle corruption crisis.
<https://www.transparency.org/en/press/fifa-fails-to-tackle-corruption-crisis> (Hämtad: 24 oktober 2025).

United States Department of Justice. (27 maj 2015). Nine officials and five corporate executives indicted for racketeering conspiracy and corruption.
<https://www.justice.gov/archives/opa/pr/nine-fifa-officials-and-five-corporate-executives-indicted-racketeering-conspiracy-and> (Hämtad: 20 oktober 2025).

